

GASÁK

ŠKOLSKÝ ČASOPIS

2018/2019

OBSAH

- 1) ŠPORTOVÝ TALENT NA GAS -----str.3
- 2) VIETNAMSKÉ IMPRESIE -----str.5
- 3) MOTORKÁRI -----str.17
- 4) ALIANCIA STREDOŠKOLÁKOV-----str.19

AUTORI

- Lenka Bubelínyová
- Aneta Bálintová
- Andrej Škamla
- Alexander Ernest

KOREKCIA A JAZYKOVÁ ÚPRAVA

- PaedDr. Ľ. Daňková
- Mgr. S. Kostiviarová
- PhDr. M. Slančíková
- PhDr. A. Slivková

FOTOGRAFIE

- archívy autorov

TITULNÁ FOTOGRAFIA

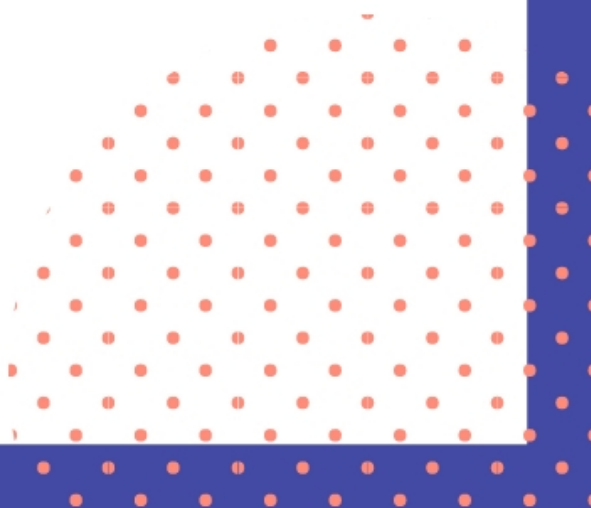
- Luminografia - A. Amrichová

GRAFICKÁ ÚPRAVA

- Alexandra Kálmánová

PEDAGOGICKÝ DOZOR

- Mgr. Tímea Roth

Ahojte GASÁCI!

Nový školský rok 2018/19 sa rozbehol obrovským tempom, ani sme sa nenazdali, a už pomaly končí tretí mesiac šk. roku, november. Aj tentoraz sme pre vás pripravili veľa zaujímavých rozhovorov, reportáží a článkov. Pevne verím, že každého z vás niečo zaujme a pobaví.

Príjemné čítanie.

TR

ŠPORTOVÝ TALENT NA GASKU

Aj na našej škole máme študentov, ktorí sa venujú rôznym športovým aktivitám. Ponúkame vám rozhovor s Viktóriou Mesíkovou z 1.B, ktorá sa aktívne venuje basketbalu.

1. Odkedy sa venuješ tomuto športu a kto ťa k nemu priviedol?

- Basketbalu sa venujem od druhej triedy. Vtedy som chodila do prípravky a naučila som sa v podstate základy. K tomuto športu ma priviedli rodičia a spolužiačky, keďže to bol jediný šport na našej škole.

2. Aké boli Tvoje prvé kroky a kde si s basketbalom začínala?

- Začiatky boli dosť ťažké, keďže som bola tak povediac „športové drevo“. Rodičia mi stále vravia, že som nevedela chytiť loptu, nieto ešte dať kôš.

3. Čo pokladáš za svoj doterajší najväčší športový úspech?

- To je dosť ťažká otázka. Pravdepodobne 2. miesto na MSR v starších žiačkach a 3. miesto na MSR v juniorkách. Mám na to naozaj skvelé spomienky a tie pocity sú nezabudnuteľné.

ŠPORTOVÝ TALENT NA GASKU

4. Ako aktívna športovkyňa tráviš asi veľa času tréningom. Ako to spájaš so školou, rodinou, priateľmi?

- Je to celkom náročné, keďže už 4 roky hrávam za Ružomberok. Najhoršie na tom celom je cestovanie. Zatiaľ to však zvládam aj vďaka rodičom či kamarátom.

5. Ako vyzerá tvoj tréning?

- Niektoré tréningy sú naozaj náročné. Ale ak chcem niečo dosiahnuť, tak musím makať, aj keď sa mi nechce alebo nevládzem. No máme aj voľnejšie tréningy (najmä po sezóne), kedy hráme futbal, florbal či volejbal. Takéto tréningy ma však veľmi nebavia, keďže mi nedajú toľko, čo tie náročnejšie.

6. Robíš aj iné športy ako doplnok k basketbalu?

- Samozrejme. Pred začiatkom sezóny chodím na atletiku, na bicykel, do posilňovne, hrávam futbal alebo tenis. V zime je to trošku horšie, keďže nie je toľko možností.

7. Na akej úrovni sa chceš v budúcnosti venovať basketbalu?

- Rada by som sa basketbalu venovala profesionálne.

8. Máš stanovené nejaké ciele, ktoré by si v športe chcela dosiahnuť?

- Mojm najväčším cieľom je hrať basketbal niekde v zahraničí. Je to hlavne kvôli podmienkam a konkurencii, ktorej je na Slovensku pomerne málo.

AUTOR TEXTU: LENKA BUBELÍNYOVÁ
FOTOGRAFIE : ARCHÍV V. MESÍKOVEJ

VIETNAMSKÉ IMPRESIE

Tento rok, presnejšie na prelome mesiacov apríl-máj, sa niektorí z našich žiakov dostali do ďalekej Ázie. Spolu s ostatnými členmi folklórneho súboru Urpín sa zúčastnili medzinárodného folklórneho festivalu vo Vietname. Navštívili mnoho krásnych miest, mesto Hue, tiež hlavné mesto krajiny - Hanoi, spoznali veľa nového a domov si okrem suvenírov priniesli aj kopu zážitkov. Ale viac o ich dobrodružstve vám povedia sami.

VIETNAMSKE IMPRESIE

1. Čo sa vám vo Vietname najviac páčilo?

ANET:

Keď sme prišli do Vietnamu bol to pre mňa úplne iný svet. Zrazu tu bolo príliš vlhko, všade ste videli malých aziatov, ktorým ste nerozumeli vôbec nič. Spočiatku som bola zhrozená ako tu idem prežiť dva týždne. No keď sme odchádzali domov už sa mi nechcelo. Páčilo sa mi prostredie, príroda, zvykla som si na jedlo a veľmi mi chýbali úprimné úsmevy a priateľskosť miestnych ľudí.

ADAM:

Na Vietname ma veľmi milo prekvapila ochota ľudí pomôcť s čímkoľvek. Mali sme veľmi príjemného sprievodcu, ktorý vybavil všetko, čo sme potrebovali, a aj dve sprievodkyne, ktoré nás dokonca počas sprievodu ovievali vejármi, aby nám nebolo teplo.

TAMA:

Čo sa mi vo Vietname najviac páčilo? Asi jednoducho stačí povedať Vietnam. Či už kultúra, jedlo, ľudia, mestá, príroda, pamiatky. Bolo to tak všetko neskutočne iné a krásne. Východná Ázia bola jedným z mojich cestovateľských snov a plne naplnila moje očakávania. Bolo to občas naozaj dobrodružstvo a zažili sme plno nezabudnuteľných zážitkov, ktoré naozaj nezažijete nikde inde. Nie je Dubai ani New York. Je to proste Vietnam. Kde nikdy neviete čo vás čaká a kedy na vás vybehne skúter s piatimi pasažiermi alebo kedy sa s vami budú chcieť ľudia len tak fotiť.

VIETNAMSKÉ IMPRESIE

2. Čo bol pre vás najväčší kultúrny šok?

ADAM:

Asi najväčším šokom pre mňa bola dopravná situácia. Takmer každý sa prepravuje za pomoci motorky a prejsť cez cestu bolo niekedy životu nebezpečné. Zažili sme aj vtipné situácie, napríklad keď sme videli chlapa, ako nesie na motorke obrovský obraz alebo sme videli päťčlennú rodinu na jednej motorke. Raz sme mali dokonca možnosť previesť sa na motorkách, keď sme si dvoch motorkárov stopli.

VIETNAMSKÉ IMPRESIE

2. Čo bol pre vás najväčší kultúrny šok?

TAMA:

Nenazvala by som to možno šokom, ale pre mňa boli naozaj milým prekvapením domáci ľudia. Boli veľmi pohostinní a ochotní pomôcť. Občas som sa cítila ako nejaká kráľovná, keď nás začali ovievať vejármí, nosili nám vody alebo keď prišiel až k nám na izbu krajčír s vrecami látok, aby nám mohol do 3 dní ušiť šaty. Niekedy to však už bolo až neprijemné, keďže sme boli pre nich iní a príliš bieli, čo nám veľmi závideli. Stále sa na nás uprene pozerali a niekedy si neodpustili ani dotyky.

ANET:

Keď tak nad tým rozmýšľam asi to bola strava. Zo začiatku mi jedlo celkom chutilo, pretože sme stále jedli morské plody, ryžu a jarné rolky. No ľudia vo Vietname jedlo vôbec nesolia a na všetko používajú len omáčky, ktoré mi nechutili. Po pár dňoch sme všetci začali zisťovať, že príjem soli, na ktorú sme zvyknutí, nám chýba, boli sme slabší a unavení. Jednému kamarátovi sa to stalo osudným a skončil v nemocnici. Po jeho návrate sme si všetci povinne solili každé jedlo. :D

VIETNAMSKÉ IMPRESIE

3. Ako ste vnímali politickú situáciu vo Vietname?

TAMA:

Po tejto strane je Vietnam ako cestovanie v čase. Po uliciach sú rozvešané vlajky s kosákom a kladivkom, premávajú sa tam vojaci, malé „pionierčatá“. Dokonca sa v stánkoch dá zakúpiť tričko či magnetka s komunistickými symbolmi. Myslím že aj celkovo na ľuďoch je vidieť, že tam funguje iný režim ako u nás. Zamestnanci sa snažia robiť všetko čo najlepšie, utierajú po vás každú kvapku, len aby ho nadriadený pochválil a aby nebol ohovorený. Veľký rešpekt majú aj pred ambasádou. Raz sa nám stalo, že na pláži jednu našu tanečnicu začal obťažovať starší pán. Boli sme tam totiž jediné v plavkách. No keď sme mu povedali, že sme tu cez ambasádu, zľakol sa, zutekal a už bolo všetko v poriadku.

VIETNAMSKÉ IMPRESIE

3. Ako ste vnímali politickú situáciu vo Vietname?

ANET:

Nakoľko vo Vietname stále vládne komunizmus, bolo to zvláštne. Po príchode na letisko v Hanoi sme všetci prešli kontrolami, dostali sme pečiatky do pasov a veľmi prísne na nás pozerali. Ľudia, ktorí vo Vietname žijú, majú veľký rešpekt voči všetkým vyšším úradom. Raz na pláži pani predávala nejaké okuliare, náramky a drobné suveníry. U nich je toto však zakázané a začali ju naháňať policajti. Bolo to vcelku strašidelné.

ADAM:

Vo Vietname prevláda komunistický režim, čo bolo občas cítiť. Napríklad keď sme boli pozrieť Ho Chi Minhovo mauzóleum a videli sme ľudí, ako čakajú hodiny na to, aby sa na neho mohli pozrieť. Boli tam aj malí „pionieri“. Všeobecne bola v krajine dosť veľká chudoba.

VIETNAMSKÉ IMPRESIE

4. Ako ľudia brali náš folklór a naopak ako sa vám
pozdával ten ich?

ADAM:

Ako všade vo svete, aj vo Vietname sa naše spevy, tance aj hudba veľmi páčili. Asi najväčší úspech sme zožali, keď sme vystupovali pre Vietnamcov, ktorí kedysi študovali a žili na Slovensku. Čo sa týka vietnamskej kultúry, bola tiež veľmi zaujímavá, hoci nie možno taká dynamická ako tá naša.

VIETNAMSKE IMPRESIE

4. Ako ľudia brali náš folklór a naopak ako sa vám pozdával ten ich?

ANET:

Ako všade vo svete ľudia sú vždy nadšení a uchvátení z našich krojov a tancov. Ani tu to nebolo inak. Všade si nás fotili, dokonca niekedy po vystúpení sme strávili aj hodinu fotením sa s ľuďmi. Bolo to niekedy aj trochu únavné, ale na druhej strane, vidieť tie šťastné tváre, že sa s nami stihli odfotiť, by som za nič nevymenila. Ich folklór je veľmi pekný a podľa mňa pompézny. Na pódiaoch vystupovali veľké masy ľudí. Od nášho folklóru sa však ten ich veľmi odlišuje. Zatiaľ čo my na javisku skáčeme, točíme sa, dupeme, oni sa v podstate prechádzajú a spievajú. Ale vyzerá to pekne a predsa je zaujímavé vidieť aj iné kultúry.

TAMA:

Vždy sú ľudia prekvapení našimi prezlekmami, keďže na každý tanec máme iný kroj. Najprv si myslia, že nasleduje ďalšia krajina a je pre nich zaujímavé, že taká malá krajina má toľko odlišného folklóru. Musím však dodať aj to, že nakoľko tento festival bol naozaj obrovský a v krajine vyvolával celkom veľký ošiaľ, bolo tam aj veľa iných kvalitných súborov a nie vždy to boli folkloristi. Napríklad takí naši obľúbenci Rusi, alebo majstri sveta v beatboxe z Francúzska. Pozitívum je, že aj medzi takými profesionálmi sme sa s naším energickým folklórom nestratili a dokázali sme zaujať.

VIETNAMSKÉ IMPRESIE

5. Navštívili ste aj nejaké kultúrne pamiatky? Aké?

ANET:

Navštívili sme toho veľmi veľa. V Hanoi sme mali výlet na dve cisárske hrobky. Jednu hrobku si dal postaviť hrobka cisár Khải Đĩnh. Táto hrobka mala ukázať, aký bol bohatý a mocný. Druhá hrobka patrí cisárovi Tu Ducovi. Cisár chcel touto hrobkou ukázať, že miloval umenie, kultúru a hudbu.

TAMA:

Pobehali sme toho naozaj dosť. No mňa zaujala najviac plavba v Ninh Binh, kde sme sa pomedzi krasové útvary plavili na malých člnoch. Okolité skaly, lesy, všetko bolo ako z filmu. A to doslova, keďže sa tu natáčal dokonca King Kong. Bola to úplná exotika a bolo to nádherné. Plavili sme popod hory jaskyňami a po vyčerpávajúcich výkonoch kajakárov sme si oddýchli pri upokojujúcich budhistických chrámoch.

ADAM:

Navštívili sme množstvo pamiatok, ale najviac sa mi páčil cisársky palác, zvaný Citadella, kde sme videli typickú vietnamskú architektúru, ktorá sa nám veľmi páčila. Palác nás zaujal najmä svojou veľkoleposťou.

VIETNAMSKÉ IMPRESIE

6. Ako vám chutilo ich jedlo?

ANET:

Ako som už spomínala, jedlo mi chutilo keďže som veľkým fanúšikom morských plodov, ktoré sme jedli naozaj každý deň. Ochutnali sme veľa druhov, ale iné názvy okrem chobotnice si nepamätám. Na jednej večeri sme mali možnosť ochutnať slimáky a bolo to veľmi zaujímavé. Musela som sa však trochu odosobniť od toho, že je to slimák. :D Samozrejme nie raz som narazila na časť jedla, ktoré mi vôbec nechutilo a len som ho rýchlo prehltila. Takmer všetky sladkosti obsahovali kokos, čo mi tiež vyhovovalo a veľmi rada som ich jedla.

TAMA:

Mne osobne veľmi chutilo. Či už kalamáre, krevety, žaby, slimáky, sušené surové rybičky, ktoré sa vlastne ani nemali jesť. Všetko bolo úžasné. Spočiatku mi však robili problém paličky, no po týždni som bola ako rodený Vietnamec. Neboli sme zvyknutí na ich jedlo a celý súbor mal problémy a mnohým sa to jedlo prejedlo. Všade sme hľadali fastfoody alebo európske reštaurácie, aby sme sa mohli konečne normálne najesť. Ani len vodu tam nemali normálnu. To chýbalo najviac mne. Čistá voda z vodovodu.

VIETNAMSKÉ IMPRESIE

6. Ako vám chutilo ich jedlo?

ADAM:

Jedlo mi zo začiatku chutilo, jedli sme zaujímavé veci, ako chobotnice, ryby alebo napríklad aj žabacie stehienka. Najviac mi chutila typická vietnamská kuracia polievka Pho Ga. Každú noc sme s kamarátom išli do mesta a kúpili sme si ju. Najviac nás prekvapilo, keď sme si chceli so sebou polievku vziať, a dali nám ju po častiach v sáčkoch. Ako bonus sme dostali aj kuracie paprčky.

VIETNAMSKÉ IMPRESIE

7. Ak by ste mali príležitosť, vrátili by ste sa opäť do tejto krajiny?

ANET:

Nad odpoveďou na túto otázku nemusím ani chvíľu rozmýšľať. Jednoznačne **ÁNO**. Aj keď zozачiatku som veľmi chcela ísť domov, teraz by som sa tam rada vrátila, pretože to chce len čas a človek si zvykne na iný štýl života. Príkladom pre mňa bola pumpa. Prvý deň sme na tejto pumpe stáli a takmer všetky dievčatá sme so slzami v očiach vychádzali z WC. Posledný deň, keď sme sa už vracali domov, sme na tejto pumpe zastali opäť a už sme nič neriešili, brali sme to ako normálnu pumpu a „stupačky“ sme už ani nevnímali.

ADAM:

Ak by bola možnosť, veľmi rád by som sa tam vrátil, pretože tam boli veľmi milí ľudia a stále je veľa vecí, ktoré sme za tie dva týždne nevideli.

TAMA:

Ak by som mala možnosť vrátiť sa, vrátila by som sa, nakoľko sa mi táto krajina veľmi páči. No ak by sme sa stále vracali na to isté miesto, bolo by to ako keby sme čítali v knihe stále tú istú stranu. Na svete je ešte veľa iných krásnych miest ktoré chcem vidieť a ten zoznam je naozaj veľmi dlhý, ale ak pôjdem okolo, zastavím sa aspoň na jedno - Pho bo.

AUTOR TEXTU: ANETA BÁLINTOVÁ
FOTOFRAFIE: ARCHÍV AUTORA

MOTORKÁRI

Pod týmto pojmom sa najčastejšie rozumie majiteľ motocyklu a súčasne človek, pre ktorého je motocykel jeho koníčkom. Tento fakt má často veľký vplyv na životný štýl. Pre väčšinu motorkárov sa motorky stali neodlúčiteľnou súčasťou života. Teraz už si len ťažko viem predstaviť život bez motorky.

Motorkári jazdia v skupinkách alebo samostatne. Často sú členmi motocyklových klubov alebo združení a môžu sa zúčastňovať rôznych zrazov a podujatí. Ani sa nemusia poznať a vždy sa majú o čom porozprávať. Každý motorkár si rád vypočuje neopísateľné zážitky a skúsenosti iných. Internet je jednou z možností, ako rozšíriť svoj obzor a spoznať sa s motorkármi z celého sveta. Podľa typu motocyklu a oblečenia sa motorkári delia do viacerých skupín. Napríklad chopper, cruiser, enduro, cross, roadster, trial, scooter... Každé jedno odvetvie má iný pôvod a je svojim spôsobom úžasné. V rôznych častiach sveta vnímajú motorkárov ináč. Vo všeobecnosti platí pravidlo, že čím je krajina chudobnejšia, tým viac sú v nej motorkári vítaní. Bohužiaľ, v dnešnej dobe sa motorkári často stretávajú s negatívnym názorom spoločnosti. Je to spôsobené aroganciou niektorých motorkárov, ale niekedy je aj príčinou ľudská závišť.

MOTORKÁRI

Cesta k motorkám bola u každého iná. Mnohí sa motorkám začali venovať už v detstve a niektorí až v dospelosti. U mňa to celé začalo asi pred štyrmi rokmi na bežnej návšteve u starých rodičov. Už dlhšie som v ich garáži pokukoval po starej zaprášenej motorke z 80-tych rokov. Bol to zelený Simson s51. Bolo mu treba veovať trochu pozornosti, no za pár hodín bol plne funkčný.

Jazdiť som sa učil na lúke za dedinou. Po prvej jazde som vedel, že motorkám sa chcem venovať. Toto považujem za prelomový moment, pretože to bol deň, keď u mňa prepukla vášeň k motorkám.

Vtedy som sa spolu s bratom začal aktívne zaujímať o motorky. Brat si kúpil terénu motorku, spoznal sa s inými motorkármi a začali chodiť na motovýlety. Zaujalo ma to a onedlho som zohnal crossovú motorku YAMAHU. Netrvalo dlho a aj oco si takú kúpil. Naša partia sa začala rozrastať.

Prevažne sme jazdili po horách, no počas jednej jazdy sme natrafili na opustený kameňolom, ktorý vyzeral ideálne na výstavbu crossovej trate. S pomocou motoshopu Žubor sa nám podarilo získať povolenie na jazdenie v priestoroch kameňolomu.

Postavili sme tam krásnu trať, kde chodíme trénovať každý víkend. Majiteľ Motoshopu sa stal naším kamarátom a zoznámil nás s ďalšími motorkármi.

Už teraz mám s „mojou“ motorkou veľké plány do budúcnosti.

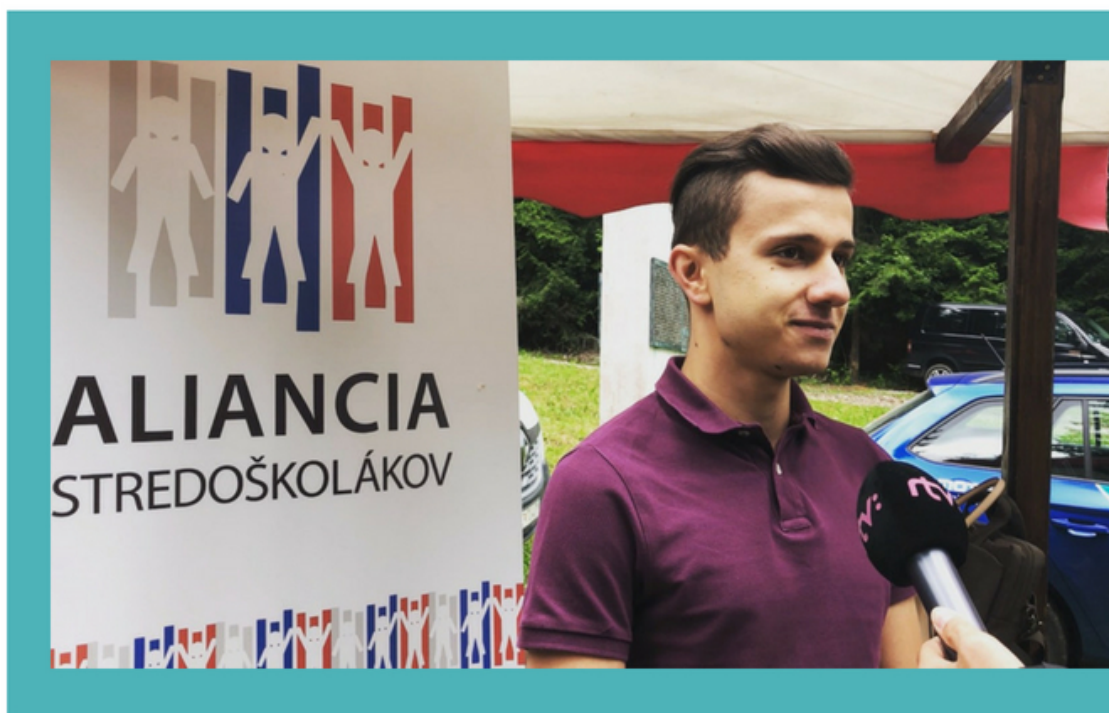

AUTOR TEXTU:
ANDREJ ŠKAMLA
FOTOGRAFIE :
ARCHÍV AUTORA

ALIANCIA STREDOŠKOLÁKOV NA GASKU...

Ahojte, moje meno je Alexander Ernest a som krajský koordinátor BBSK Aliancie stredoškolákov. Ak si stredoškolák v Bystrici, určite si túto vetu už počul. Moju prácu pozná veľa študentov, ale myslím si, že len málo z vás aj reálne vie, čo všetko robím, a čo všetko to obnáša.

Som študentom nášho gymnázia a som z 3.B triedy. Mnohokrát ma môžete vidieť, že sa ako hurikán premávam po škole zo strany na stranu, niečo vybavujem. V opačnom prípade s vyloženými nohami driemem v kresle pri riaditeľni. Áno, to som ja.

Prácu, ktorú som začal robiť v Aliancii som zobral ako moje poslanie, niečo na čom môžem stavať. V septembri minulého roku som vstúpil do Aliancie stredoškolákov. Čo to vlastne je ?

ALIANCIA STREDOŠKOLÁKOV NA GASKU...

Sme skupina mladých ľudí, ktorá zastupuje žiakov stredných škôl vo vzťahu k riadiacim inštitúciám v štáte, v skratke povedané, tvoríme most medzi stredoškolákmi a orgánmi, ktoré majú moc meniť systém. Mojou úlohou od januára tohto roku, kedy som bol zvolený ako krajský koordinátor BBSK, je aktívne pracovať v našom kraji, rozvíjať spoluprácu s mladými ľuďmi, počúvať vaše názory a spolu s mojim teamom hľadať riešenia ako urobiť školy lepšími, žiakov veselšími a učiteľov spokojnejšími pri ich práci. Poviem vám, ľahké to nie je, ale každá snaha sa vypláca. Mne sa začala vyplácať tiež. Ako človek na čele najsilnejšieho kraja v aliancii som si vybudoval množstvo kontaktov a aktivít, ktoré vyrážajú dych mnohým starším ľuďom a tak isto, títo ľudia mi vedia podať pomocnú ruku.

Možno si položíte otázky : „Prečo to robíš?“, „Koľko ti platia?“ alebo „Akú máš motiváciu?“.

Áno, počúvam to dosť často. Niečo v mojom vnútri mi vždy hovorilo, že tento svet potrebuje aktívnych ľudí, ktorí vedia využiť svoj potenciál pre spoločnosť a nielen pre svoje vlastné záujmy.

To je moja motivácia. Robiť niečo, čo bude prospešné pre spoločnosť a v tomto prípade pre nás, stredoškolákov. Hmm, teraz to ďalšie, môj plat je ....., no vlastne nie je. Všetko čo robím, všetky aktivity, ktoré organizujem a plánujem, robím z dobrej vôle, financie za to nedostávam žiadne, robím to za dobrý pocit, čo je v dnešnej dobe skôr rarita ako bežná prax.

Najdôležitejšie čo však pre mňa pri tomto všetkom je, je motivácia. Keď začnete robiť niečo aktívne pre spoločnosť, možno nie až v takom veľkom rozsahu ako ja alebo naopak, možno v ešte väčšom, raz príde ten deň, kedy sa táto vaša motivácia a snaha zúročí. Všetka práca, ktorú ste do toho dali sa vám vráti sto násobne viac. A čo iné má byť pre vás motivácia ako to, že robíte super vec pre spoločnosť, rozvíjate svoj intelekt a ešte ste aj šťastní ?

ALIANCIA STREDOŠKOLÁKOV NA GASKU...

Pamätajte, všetko dokážete, každý jeden cieľ, pokiaľ to teda nie je vyhrať Iphone X v nejakej falošnej súťaži na Instagrame. Stačí uveriť sám sebe a nasledovať svoje myšlienky a pocity a všetko ostatné príde samo. Hlavne, nikdy sa nevzdávajte svojich snov, lebo akonáhle to urobíte, vzdáte sa viery v sami seba.

Ako aktívny stredoškolač dostávam množstvo príležitosti skúsiť niečo nové. Pod tým nemyslím nový škoricový Jack Daniels alebo nový klub v meste. Novými príležitosťami myslím cestovať do zahraničia a spoznávať kultúry iných krajín a hlavne systém, spôsob života a mentalitu stredoškolačkov, ale aj starších ľudí. Počas môjho pôsobenia v Aliancii som prešiel 8 krajín, kde som presne tieto veci sledoval. Samozrejme, najdôležitejšie čo som pochopil je, že nemôžem zobrať model vzdelávania z nejakej krajiny a aplikovať ho tu. Nemôžeme mať na Slovensku fínske školstvo, môžeme si zobrať to pozitívne a pretransformovať to na našu kultúru a mentalitu ľudí. Nie je to také jednoduché, ako na jarmoku odtrhnúť pelendrek a dať ho kamarátovi, to proste nejde. Presne preto sa ako aktívny líder inšpirujem zahraničím, nejakými prvkami, ktoré tam sú a tie potom doma analyzujem a transformujem na naše školstvo a mladých.

Viem, asi som vás už zmotal úplne, poviem vám to teda jednoduchšie. Ak v Grécku v škole majú aktivitu, ktorá je super a dáva tým študentom radosť z učenia sa, neprídem za učiteľom a nepoviem: „Daj mi podklady k tomu ako to robíš a ja to zavediem aj u nás“. Nie! Umenie je vedieť situáciu zmapovať, predstaviť si ako reagujú študenti na Slovensku, pri tom vždy brať do úvahy všetky okolnosti a potom to, čo spracujem, použiť u nás, presne tak, ako to robím na prednáškach na školách, diskusiách, workshopoch a podobne.

ALIANCIA STREDOŠKOLÁKOV NA GASKU...

Školský systém v zahraničí funguje úplne inak, nehovorím, že je len lepší, ale častokrát je to tak. To, kde ja vidím problém je iný prístup učiteľov, lepšia psychická kondícia žiakov a hlavne, lepšie metódy vzdelávania. Porovnajte si, ako by sa vám lepšie učilo? Keď sedíte v škole v lavici, píšete si poznámky, ktorým tak či tak nerozumiete, alebo keď ste vonku v múzeu, kvalifikovaný lektor alebo človek, ktorý prežil vojnu, na príkladoch, obrázkoch a situáciách ukazuje prečo je to dôležité vedieť?

Vašu odpoveď asi poznám. Nechcem byť kritický ku učiteľom, mnoho z nich si svoju prácu plní veľmi oddane a s pokorou, snažia sa nám dať všetko čo vedia, ale tak isto ako chyba mnohokrát nie je v nich, nie je ani v žiakoch, ale v systéme. Keby takto fungovala väčšina hodín, tak to vyzerá inak a to vám môžem z vlastných skúseností potvrdiť.

ALIANCIA STREDOŠKOLÁKOV NA GASKU...

Psychika je veľmi citlivá téma a určite sa nechcem dotknúť žiadneho profesora. Ale pozrite, každý je len človek, učiteľ, ale rovnako aj študent! Pokiaľ bude vzťah študent-učiteľ zlý, nedosiahneme to, aby sme mali v škole príjemnú atmosféru. Týmto chcem povedať to, že sme na jednej lodi a aj vždy budeme. Psychohygienu je v zahraničí populárna, tak ako si to začínajú uvedomovať krajiny Európy, tak by sme si to mali uvedomiť aj my. Treba sa starať o svoju hlavu, ale tak isto sa treba starať o hlavy učiteľov. Toto by mal však všetko robiť systém, ktorý to ale nerobí.

Nejdem tu analyzovať ako sa to dá a čo pre to potrebné, len chcem podotknúť, že v strese sa učiť a pracovať nedá, a to by mali chápať aj profesori, aj žiaci rovnako. Toto by však mohli zabezpečiť kvalitní profesori, ktorí by na to boli pripravení.

Keď už sa v spoločnosti tak často diskutuje to Fínsko, áno práve tam je povolanie učiteľ populárne a dostať sa na pedagogickú školu je prestíž. Presne preto sú učitelia akí sú, presne preto, lebo systém ich v tom čo chcú, podporuje. Stále však ostávame pri fakte, že zobrať všetko toto a použiť to u nás nejde, veci treba prispôbovať a snažiť sa pochopiť okolnosti.

Malá rada pre žiakov a učiteľov. Ak vás žiaci niekedy nerešpektujú alebo na hodinách vyzierajú ako jamajská výprava bobistov na zimných olympijských hrách, zamyslite sa nad tým prečo, a nie hneď ísť na to písomkou. Psychika je silná pani, a tým by som sa ja ako učiteľ vždy riadil.

Milí žiaci, vy zase nečakajte nič len tak, nič nepríde samo, pokiaľ chcete na hodine klud a pokoj, nečakajte, že profesor do pár sekúnd dostane switch a všetko bude inak, atmosféru si tvoríme spolu.

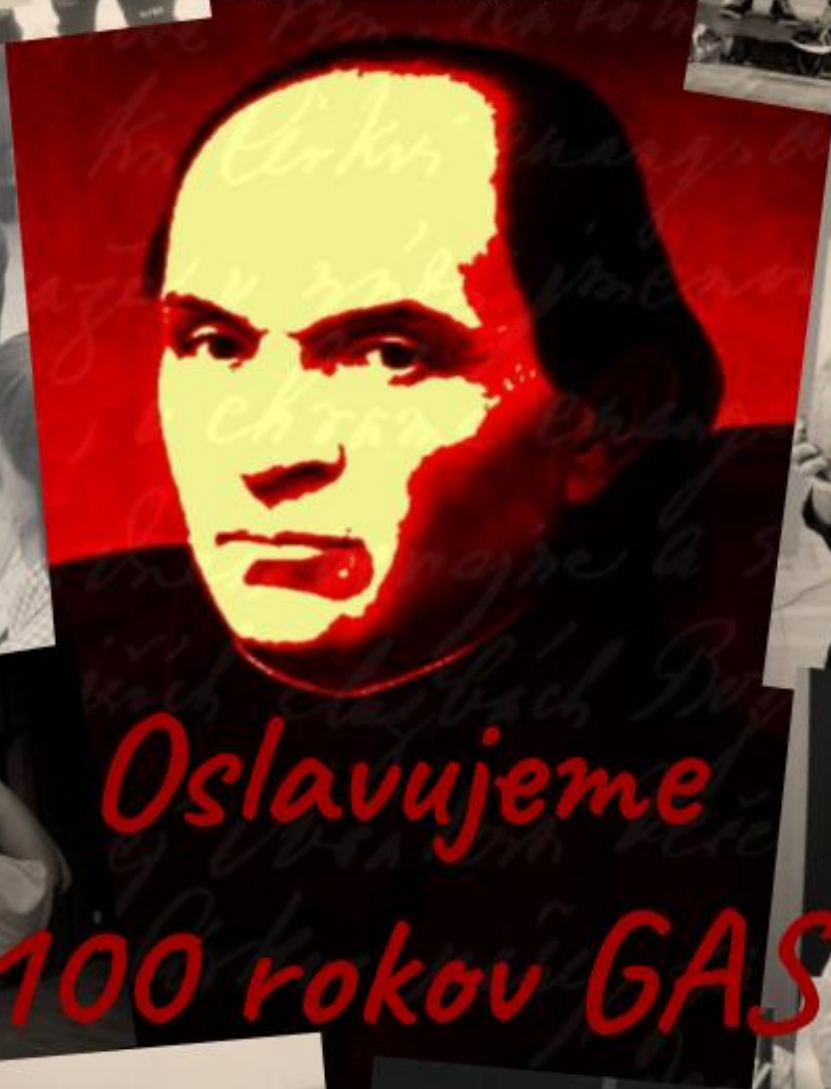
Viem, nie je to vždy ľahké, ale dá sa to. Skúste do toho zapojiť aj nejakú tu vnútornú motiváciu, a verte mi, sami budete prekvapení.

No a na koniec, som rád, že robím to čo robím a budem veľmi rád, ak niekto z vás prebudí svoj skrytý potenciál a nájde si cestu k tomu, ako byť aktívny stredoškolak.

ŠKOLSTVO A NAŠE GASKO VÁS POTREBUJE

AUTOR TEXTU: ALEXANDER ERNEST
FOTOGRAFIE: ARCHÍV AUTORA

Oslavujeme
100 rokov GAS

„Školský rok 2018/2019 bude rokom významného výročia našej novodobej histórie. Vo februári 2019 uplynie presne 100 rokov od oficiálneho pomenovanie nášho gymnázia na Gymnázium Andreja Sládkoviča ako nástupníckej organizácie štátneho maďarského, kráľovského, katolíckeho gymnázia so sídlom v Banskej Bystrici.

Aj keď 100 rokov je na prvý pohľad úctyhodný vek, GASko je vlastne stále mladica. Je to najmä preto, že každoročne bránami školy prejdú stovky mladých ľudí. A nielen pre nich, ale aj pre širokú verejnosť (nielen na úrovni nášho mesta), pripravujeme bohatý sprievodný program, ktorého hlavným cieľom bude dôstojne osláviť GASácku storočnicu..“

PhDr. Ivetka Onušková
riaditeľka školy

Onušková, I. 2018. 100 rokov od oficiálneho pomenovania nášho gymnázia. [online]. [cit. 2018-26-11].

Dostupné na internete:
<https://gasbb.edupage.org/>